# נועם ישראל

## פרשת וירא

לא מוגה

# ספר

# נועם ישראל

# על התורה

## בראשית

אמרות טהורות ונתיבות יושר מאירים ומזהירים מלהיבים ומנעימים
מחיות ומשמחות נפש כל חי נובעות ונדלות ממקור מים חיים נר ישרא"ל
מאת כבוד קדושת אדוננו מורנו ורבנו עטרת ראשנו ותפארתנו

מרן רבי **ישראל ניסן** זצללה"ה

בן הרה"ק המפורסם מופת הדור פועל ישועות בקרב הארץ

מרן רבי **דוד משה** זצללה"ה

**מקרעטשניף**

שהאיר אור תורתו בעיר **קרית גת** יע"א במשך יובל שנים

# התודה והברכה

להרה"צ רבי

**מנחם מענדל ראזענבוים** שליט"א

בן כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

על עזרתו המרובה עבור הוצאת גליון זה

זכות רבינו הק' זי"ע יעמוד לו ולמשפחתו
ולכל יו"ח להתברך בכל מילי דמיטב.

# התודה והברכה

להרה"ח רבי **יהודה רוטמן** שליט"א
על עזרתו המרובה
עבור הוצאת גליון זה

זכות רבינו הק' זי"ע
יעמוד לו ולמשפחתו ולכל יו"ח
להתברך בכל מילי דמיטב.


יצא לאור על ידי
מכון **"נועם ישראל"**
רחוב האדמו"ר מחב"ד 5
שכונת רמות דוד
קרית גת

בכל עניני הקונטרס
יש לפנות להמו"ל
0583222323



כל הזכויות שמורות להמו"ל
בקניית כתבי יד הכותבים
ועריכתם, הושקעו ממון רב
ויגיעה רבה, והינם רכושו הפרטי
של המו"ל.
ועל כן לפי דין תורתינו הק'
ולהבדיל לפי החוק הבינלאומי,
אסור לשכפל להעתיק לצלם
לתרגם לאחסן במאגר מידע,
לסדר או לקלוט בכל
דרך ובכל אמצעי אלקטרוני
אופטי מכני או אחר, כל חלק
שהוא מתוכן קונטרס זה, ללא
רשות מפורשת בכתב מבעלי
הזכויות.



עימוד ועיצוב

בדרך לספר
0527663579

פרשת

# וירא

# לא מוגה

# פרשת וירא

[תשמ"ט]

**וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם** וגו' (יח, ב). יש לפרש כי הפסוק מכוון לעתיד לבוא, **וישא עיניו וירא** לעתיד לבוא **והנה שלשה אנשים** אלו ג' המלכיות שהשם מושיע להם תדיר, והם הפה גרכילות ולשון הרע, המזניים בשמיעת לשון הרע ושאר דברים המסוריים, והעיניים גרמיות מסורות, המה **נצבים עליו** בעולם החמת ומודיעים אותו על הפגם שפגם בהם, **וירא** לשון ירמה ופחד מהחטא, שמבין שלא היה כדאי לחטוא ומלטער שלא אמר על מלכיו בעולם הזה, **וירץ לקראתם** ומיד רץ ומנסה לתקנם, לך בעולם החמת כבר מי שפטר לתקנם, ונריך ליתן עליהם את הדין.

**ועל כן נריך** השם להזהר ולשמור את מלכיו אלו בעולם הזה, בשביל שלא יפגום בהם וילטער בעולם החמת.

[תשנ"ג]

**וירא אליו ה'** וגו' **והוא יושב פתח האהל כחום היום, וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו** וגו' (יח, ב-ג). יש לפרש הכתוב **וירא אליו ה'** להפעמים זוכה השם לקבל התגלות מהשי"ת,

ונדמה לו משל הוא כבר יושב פתח האהל במדריגות עליונות ומינו חושש שמא ירד ויפול ממדריגתו, בחם היום והוא בחמימות והתלהבות גדולה שמי ידמה לו, ומחשב בעצמו שכבר זכה לכל המדריגות והמעלות העליונות, **וירא והנה שלשה אנשים** רומז לג' מבות, (כדמיתא בזוה"ק ח"א לח ע"ב) **נצבים עליו**, היינו דמעוררים מותו במאמר חז"ל (תנא דבי אליהו פרק כה) כל אחד ואחד מישראל חייב לומר מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי אברהם יצחק ויעקב. כלומר להמעלת האבות הקדושים הרי לא הגיע אפילו בהגיעה בעלמא, וע"י זה יכיר וידע שעדיין לא התחיל בעבודת הבורא ית' וטרם הגיע למעלות הצדיקים.

[תשנ"ד]

**וה' פקד את שרה וגו'** (כא, א). בפרשת וירא קוראים את הקריאה של ראש השנה, וכידוע הקריאה מעוררת הזמן, ואם כן כעת הוא הזמן לכל אחד ואחד לתקן מעשיו מה שקלקל מראש השנה ועד עתה.

**ובמיוחד** עכשיו בימים אלו שצדיקים אמרו עליהם אז נאך די הייליגע טעג קומען די הייליגע נעכט,[א] כיון שהלילות ארוכים וכבר בשעה חמש מחשיך ובא לילה, ויכול להוסיף בתורה ובעבודה, שצריך לעשות מחשבון נפשו החמנס גיגל את הלילות הארוכים כמו שצריך, כמה שעות עסק בתורה בלילה וכמה שעות ביטל מתלמוד תורה.

**ובאמת** הלא אמרו חז"ל (ראש השנה טז.) אדם נידון בכל יום,

---

**א.** אחר הימים הקדושים, באים הלילות הקדושים.

דעל המדם למשוב בכל יום ויום שהוא כמו למם השנה ולעשות משבון הנפש ולפשפש במעשיו בכל יום.

ובודאי ששבת זו הוא זמן מסוגל להתעורר לתשובה שלמה ולקבל על עצמו לתקן מבאן ואילך את מעשיו, ובזכות זה להכתב ולהחתם לאלתר לחיים טובים ולשלום.

[תשנ"ה]

וירא אליו ה' וגו' והוא יושב פתח האהל כחם היום (יח, ג). יש לפרש הפסוק וירא אליו ה', המיך יהודי זוכה שהשי"ת יתרמה ויתגלה מליו, ע"י והוא יושב פתח האהל ועובד מת השי"ת בחום היום מפי' שיצרו הרע בוער בקרבו כתנור וכמש ומעמידו בנסיונות קשים ומרים כשברמוב המתובדים כל מיני מרעין בישין, מעפ"כ מכניע מת יצרו ועומד בנסיונות.

[אחר השולה"ט]

[לאחד שמר שהוא מתוך] זה סדום שהיו רעים ומטאים לה' מאד, ומברהם מבינו ע"ה לא הסתכל על זה שהם רשעים, ומע"פ שהיו מטאים לה' ולא לאברהם מבינו ע"ה, כי היה מדת המשד להיות מרך מפיס אף לרשעים, וכמו שאמרו חז"ל (סנהדרין

קיח.) כשעלה משה למרום מצאו להקב"ה שיושב וכותב תרך חפיס, אמר לפניו רבונו של עולם תרך חפיס לצדיקים, אמר לו אף לרשעים.

ומה שאמרו חז"ל (כתובות קג:) זרוק מרה בתלמידים, היינו רק מעט, כדי שלא יזלזלו, אבל הדרך צריכה להיות בחסד, ורק כך תפשר לקרב בני ישראל.

[תשנ"ו]

**ויהי אחר הדברים האלה וגו'** (כב, ו). משמתי לומר ביאור הענין, שחז"ל קבעו לומר פרשת העקידה בכל יום בכדי שילמדו מאברהם אבינו ע"ה מסירות נפש מה היא.

**אמנם** הקב"ה אינו מבקש מאיתנו לעקוד את בנינו, אבל שעה אחת ביום, ותפילו דקה אחת ביום, של רצון ומשמה אין לעשות רצונו יתברך, או להקדיש עבור השי"ת בכל יום דבר אחד שיהיה בלתי לה' לבדו, ודאי יכול כל אחד לעשות לפי דרגתו.

**אין** רצוני לקטרג, ובודאי לא בפרשת וירא שהיא בחינה של רחם השנה דהקריאה מעוררת את הזמן, אך מ"מ נריכים לעשות חשבון הנפש ולדעת היכן עומדים.

**אנשים** בזמים מאוחר לתפילה, והעיקר שתפסו אותה בזרכו, ותפילו את הברכו האחרון, ומרוצים בזה. אך נריך לדעת שאין זו הדרך ללכת בה.

**איני** מדבר על מדרגות של צדיקים מהדורות הקודמים, שבברו את הקרע כדי להיטהר, או שמיגפו את עצמם בצומות ושאר ענוייים,

שלו מדרגות גדולות ומיון עצומו, שגל את הדברים הפשוטים כל אחד יכול לעשות עם מעט לב ורצון טוב.

**פעם אחת יתגבר על תאוותו ויפסיק לאכול דקה אחת באמצע שאוכל, פעם אחת יתגבר ולא ידבר דברים אסורים ניבול פה ולשון הרע.**

ומה שמין עושים כן הוא מעצלות, שטוב להם מיך שמייהם גרמים ומינם רומים צורך לשנותם, ובסוף שקורה מקרה רע ח"ו, בוכים ומתייסרים למה קרה הדבר הזה, ולו חכמו ישכילו להתנהג כמו שיהודי צריך להתנהג וטוב להם בזה ובבא.

[תשנ"ז]

**וה' פקד את שרה כאשר אמר וגו'** (כא, א). אמ"ר ר"ת אוריאל מיכאל רפאל, ושלו הג' מלאכים שבישרו לאברהם אבינו ע"ה על לידת יצחק בנו, וזהו שאמר הכתוב וה' פקד את שרה כאשר אמר, כאשר נאמר ונתבשר ע"י שלו ג' המלאכים.

[תשע"ב]

**ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם היא וגו' ואת תחש ואת מעכה** (כב, כד). זקיני הק' הדגל מחנה אפרים זי"ע פי' תש"ם ר"ת תקעו בחודש שופר, מעכ"ה ר"ת מלך על כל הארץ.

ב"ק אאמו"ר זי"ע היה קורא פסוק זה בהתלהבות גדולה

בקול רעש גדול, דטמון בו רמזים, ועל כן קורמים זמת בר"ה.

**ולבאורה** צריך ביאור מאי נפקא מינה לנו אם פילגשו של בתואל ילדה או לא.

**אך** נראה לפרש הכוונה בזה, דאם רמומה ילדה, אזי קל וחומר שבנות ישראל צריכים להיפקד ולילד.

**יעזור** השי"ת לכל הזקוק להיפקד בזמ"ק שיפקד בדבר ישועה ורחמים, אכי"ר.

[תשע"ד]

**הלא מצער הוא ותחי נפשי** (יט, כ). מצער הוא לשון המעטה, וירמוז הכתוב דהממעט את עצמו ומחזיק עצמו בענוה ובשפלות **ותחי נפשי** זוכה לחיות וליטועה.

**ואת תחש ואת מעבה** (כה, כד). נראה לפרש בדרך רמז, מעבה מלשון מעוך, רומז לעת שהוא בקטנות המוחין ושבור ורצוץ בקרבו, מעב"ה ר"ת בולס מקבלים עליהם עול מלכות שמים. וירמוז הכתוב, לפי בעת שהוא בקטנות המוחין ושבור ורצוץ בקרבו, לא יקרא תגר ח"ו כלפי שמיא, ואל יסיר מעליו עול מלכות שמים אפי' שעה אחת.

[תשע"ח]

**וה' פקד את שרה וגו'** (כא, א). מיתיא בגמרא (רפ"ק דסנה יח.) דלפסר לשנות את רוע הגזירה אף לאחר גזר דין.

ויש להבין המיך מפסר לבטל מת רוע הגזירה למחר גזר דין, דמחר מכבר נגזרה גזירה הלמ שוב מין בנו כח לבטלה.

עדיין יש בכוחנו להעביר מת רוע הגזירה בפרסת וירמ, בעת שקורמים מת הקריאה של רמש השנה, דהקריאה מעוררת מת הזמן.

**אך** הענין הוא, דמפילו למחר שנגזרה גזירה ברמש השנה,

[תשע"ט]

**היפלא** מה' דבר למועד וגו' (יח, יד). נרמה לפרש הפסוק היפלא מה' דבר, המיך מפסר לפעול נפלאות מה' יתברך, למועד לשון חג ושמחה, כי ע"י השמחה מפסר לפעול הכל, ברוחניות ובגשמיות.

כשהאדם נמלא ח"ו בעת צרה, אל לו ליפול לעצבות, אלא להתחזק ביותר, דע"י השמחה יכול לפעול הכל. ועל דרך שפי' לדיקים מת הכתוב (ישעיהו נה, יג) כי בשמחה תצאו, דע"י השמחה מפסר לצאת מכל המיצרים.

**האדם** צריך לדעת דאסור לו ליפול לעצבות, שהרי זו היא עצת היצר שמנסה להביא מת האדם לידי עצבות. ומפילו

**יעזור** השי"ת לכל מי שצריך ישועה, הן בגניס הן ברפואות וישועות, וירפא לכל נשברי לב, אכי"ר.